

LATVIJAS REPUBLIKAS UZŅĒMUMU REĢISTRS

Pērses ielā 2, Rīgā, LV-1011 Reģ.-Nr.90000270634·Tālr. (371) 6 7031 703, fakss (371) 6 7031 793
e-pasts: info@ur.gov.lv, www.ur.gov.lv

Rīgā

Uzņēmumu reģistra Konsultatīvās padomes nozaru sēdes PROTOKOLS Nr.2

26.03.2009

Sanāksmi vada:

LR Uzņēmumu reģistra galvenais valsts notārs

Ringolds Balodis

Piedalās:

Uzņēmumu reģistra Konsultatīvās padomes locekļi

Aigars Strupišs
Jānis Kārklīšs
Brigita Tērauda
Ingus Gailums
Andris Eģītis

Uzņēmumu reģistra darbinieki:

LR Uzņēmumu reģistra galvenā valsts notāra vietniece

Ina Kļaviņa

LR Uzņēmumu reģistra galvenā valsts notāra vietniece

Denēza Bērziņa

LR Uzņēmumu reģistra Juridiskās nodaļas vadītājs

Sandis Karelis

LR Uzņēmumu reģistra Tiesību aktu nodaļas juriskonsulte

Linda Zommere

LR Uzņēmumu reģistra Funkciju vadības nodaļas vadītāja

Antra Skuja

Pieaicinātie eksperti:

Tiesībsarga biroja Labas pārvaldības departamenta vadītājs

Arvīds Dravnieks

Zv. advokāts, profesors Dr.iur.

Jānis Rozenfelds

Zv. advokāts, Dr.iur., docents

Aivars Lošmanis

Komerctiesību eksperts

Viktors Šadinovs

Zv. advokāts, lektors

Agris Bitāns

Eksperts personu datu tiesībās, LU Juridiskās Fakultātes

lektors

Māris Ruķeris

Latvijas Pareizticīgās Baznīcas virspriesteris

Nikolajs Tihomirovs

Valsts prezidenta padomniece juridiskajos jautājumos, LU

Juridiskās Fakultātes docente, Dr.iur.

Inese Lībiņa-Egner

Protokolē:

LR Uzņēmumu reģistra Tiesību aktu nodaļas vadītāja

Guna Paidere

Darba kārtībā:

- 1) Uzņēmumu reģistra kompetence komersanta firmas izvērtēšanā
- 2) Personas vārda lietošana firmā

Sanāksmi sāk plkst. 15:00

Ringolds Balodis atklāj sēdi un informē klātesošos par darba kārtībā esošajiem jautājumiem, kas savstarpēji ir saistīti. Problēmas, kas saistītas ar nosaukumu pārbaudi ir radušās sen un šodienas diskusijas mērķis ir saprast, kā risināt šos jautājumus. Ekspertu sniegtie viedokļi tiks apkopoti un

nepieciešamības gadījumā iespējams taps priekšlikumi grozījumiem normatīvajos aktos, kas tiks nodoti Tieslietu ministrijai.

Ina Kļaviņa raksturo pašreizējo situāciju un piedāvā diskusijas laikā apspriest sagatavotos priekšlikumus grozījumiem likumā „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru”, kur tiek pateikts, kāda ir Uzņēmumu reģistra (turpmāk - Reģistrs) valsts notāra kompetence situācijās, kad valsts notārs izvērtē pieteiktā komersanta firmu. Komerclikumā ir dažādi noteikumi, kā komersantam jāizvēlas firma, taču ne visus šos gadījumus kompetents būtu izvērtēt Reģistrs. Komerclikums jau pašlaik nosaka, ka komersanta firmai jābūt tādai, kas atšķiras, bet ir jautājums, cik tālu Reģistrs var iesaistīties, lai ietu uz šo mērķi. Cik lielā mērā Reģistrs ar saviem spēkiem administratīvā līmenī var novērst „acīs krītošas” līdzības? Grozījumu mērķis ir paredzēt vēl dažus objektīvi pārbaudāmus kritērijus, kurus varētu pārbaudīt Reģistrs. Svarīgi, lai tas nebūtu tāds vērtēšanas objekts, kas būtu pēc tam tiesas kompetencē un to, vai kāda firma traucē citam komersantam darbībā, tas būtu vērtējams tikai pēc tam, kad komersants jau strādā. Piedāvātajos grozījumos ir papildus kritēriji, kurus varētu vērtēt Reģistrs. Piedāvātajos priekšlikumos ir trīs jaunumi – pirmkārt, Reģistrs pārbaudot komersanta firmu, pārbaudītu tās sakritību ne tikai komercreģistrā un uzņēmumu reģistra žurnālā, bet arī citos reģistros, kas ir Reģistra pārraudzībā, līdz ar to pārbaude telpā tiek paplašināta. Otrkārt, piedāvāti papildus objektīvie kritēriji – ja firmā vienīgā atšķirības zīme ir garumzīmes vai pieturzīmes lietošana, ja tas nemaina vārda nozīmi, un vārda vienskaitļa vai daudzskaitļa formas lietošana. Treškārt, precizēts, ko nozīmē sakritība – cik plaši Reģistrs vērtētu firmu. Šajā gadījumā – šaurākā nozīmē, atmetot norādi uz tiesisko formu. Aicina ekspertus izteikt par šiem priekšlikumiem viedokli.

Jānis Kārklis norāda uz nepilnībām piedāvātajos grozījumos, proti, rodas jautājums par vienskaitļa un daudzskaitļa formas lietošanu – nosacījums piemērojams tikai lietvārdiem ar nozīmi. Vārdiem bez nozīmēm nevarēs noteikt vienskaitļa un daudzskaitļa formas lietošanu. Būtība – viens pēdējais burts mainās, bet daudziem vārdiem nevarēs konstatēt daudzskaitli un ir vārdi, kuriem daudzskaitlis nav iespējams – šajā gadījumā var likt pēdējo burtu klāt un to nevarēs uzskatīt par daudzskaitli. Kā arī norāda, ka piedāvātie grozījumi šādā redakcijā aizliegtu biedrībai nodarboties ar komercdarbību, izmantojot savu firmu. Piemēram, gadījums no prakses SIA „Brocēni” un basketbola klubs biedrība „Brocēni”. Likumā ir jābūt kādai atrunai, ka savu firmu var izmantot.

Arvīds Dravnieks uzskata, ka jābūt skaidriem kritērijiem, ko varam prasīt. Ja runa par komercsabiedrības nosaukumu, tad ar latviešu valodas gramatikas normām nevajadzētu ierobežot komersantu, jo kāds ir mērķis šādam ierobežojumam. Mērķis varētu būt, lai nesajauktu. Savukārt, ja runā par partijām, tad var būt citi kritēriji – uzskata, ka nosaukumā nevar būt cipari, abreviatūras, nosaukumam jābūt skaidram, nemaldinošam, latviskam un skanīgam. Jāņem vērā, ka katrā jomā ir savs mērķis, kāpēc noteikt kādus ierobežojumus un nevarēs atrast vienu algoritmu visām jomām. Ir skaidrs, ka neizdosies visus gadījumus aprakstīt likumā. Līdz ar to Reģistram varētu dot rīcības brīvību, pieņemot lēmumu. Kā arī dot kādus kritērijus, kas jāņem vērā. Ja Reģistrs atsaka reģistrāciju, izmantojot šo rīcības brīvību, un tad šo negatīvo administratīvo aktu var pārsūdzēt administratīvajā tiesā, kur personai būs jāpierāda, kāda ir šī specifiskā interese, ko Reģistrs nebūtu pamanījis, pieņemot lēmumu. Attiecībā uz personvārdu lietošanu nosaukumos, rodas jautājums, vai valstij ir jāaizsargā kāda intereses, ja viņš pats neaizstāv savas intereses? Varbūt personai nav iebildumi, ka viņa vārds tiek izmantots firmā. Kopumā piedāvāto grozījumu tekstu no tehnikas viedokļa atbalsta, taču rodas jautājums par „d” punktu – kāpēc minēts tikai vienskaitlis un daudzskaitlis? Kāpēc ne dzimte, locījumi? Varbūt vēl kaut kas jāuzskaita.

Nikolajs Tihomirovs pirmkārt uzskata, ka nosaukumā nevar būt aizgūti svešvārdi. Otrkārt, norāda uz problēmām saistībā ar Pareizticīgās baznīcas organizāciju reģistrāciju, proti, ir princips

– nošķiramība. Ļoti bieži kritēriji, kas piemēroti komersantiem, nestrādā attiecībā uz reliģiskajām organizācijām. Pareizticīgās baznīcas atšķiramību veido tikai viens vārds – „pareizticīgā”. Ja cits subjekts ietver savā nosaukumā vārdu „pareizticīgā”, tad tas liek domāt, ka tas ir Pareizticīgās baznīcas struktūrvienība.

Māris Ruķeris norāda uz nepieciešamību noteikt ne tikai to, ka jāpārbauda komersanta pieteiktās firmas sakritība ar citiem reģistriem, bet arī pavērst to otrādi, lai reliģiskā organizācija nevar reģistrēt tādu nosaukumu, kāds jau ir komercreģistrā. Diskusijas gaitā rodas jautājums, cik daudz valstij būtu jāaizsargā nosaukumi un cik daudz tas jāatstāj privātpersonas ziņā. Piekrīt viedoklim, ka tas ir privāttiesisks jautājums. Attiecībā uz personas vārda aizsardzību norāda, ka Latvijā daudz kas ir atstāts valsts regulācijai, līdz ar to mēs visu laiku prasām no valsts – kāpēc valsts to neaizsargā? Uzsver, ka attiecībā uz personvārdiem problēmas ir ne tikai komercsabiedrībām, bet ar vārda aizsardzību vispār. Piemēram, CSDD – jebkurš var paņemt vārdu „Zatlers” kā mašīnas numuru.

Agris Bitāns jautā, kāds mērķis ir komercreģistram. Reģistrs ir tāpēc, lai informatīvi fiksētu radītos subjektus un valsts vēlās kārtību šajā sistēmā un tāpēc ievieš reģistrāciju. Nosaukums ir individualizējošs apzīmējums, kas palīdz nesajaukt. Tā mērķis ir nošķirt no citiem līdzīgiem vai radniecīgiem subjektiem. Vēlme būt nodalītam no citiem subjektiem. Ja viena komersanta nosaukums līdzīgs cita nosaukumam – zūd individualitāte un tas rada iespēju citām personām sajaukt. Tātad mērķis ir panākt individualitāti un minimālas sajaukšanas iespējas. Ir jautājums par sakritības apjomu – kā to noteikt un pēc kādām pazīmēm mēs vadīsimies. Ja noteiks tikai tehniskās pazīmes, tad būs problēmas ar vārdiem, kuriem nav nozīmes, bet tehniski var apiet. Jānosaka mērķis un likumā jānosaka virzība, lai nebūtu šī sajaukšanas iespēja vai maldināšana par subjektiem. Komerclikuma 29.pants būtu jāpapildina, nosakot ne tikai maldināšana attiecībā uz komercdarbību, bet arī „saistību ar personu, personām vai citām lietām”. Jāpaplašina personvārdu lietošanas ierobežošanu – Komerclikuma 30.pants un 29.panta otrā daļa - ne tikai pretrunā ar labiem tikumiem, bet arī ar citu personu tiesību aizskārums un tiesisko interesi. Ko darīt ar personu vārdu lietošanu, ja ir vienādi vārdi, piemēram, Andris Bērziņš. Viens ir politiķis un otrs ir vienkāršs iedzīvotājs – tad šajā, tad vēl varētu būt pazīme, kurš ilgāk lieto šo vārdu. Nepareizi no tiesiskās skaidrības viedokļa, ka 10 vienādi subjekti un tad personai jādomā, kurš ir īstais. Piekrīt, ka nosakot mērķi, firmas individualizācijai var atšķirties metodoloģija atkarībā no konkrētās jomas. Jānedefinē rezultāts - skaidra informācija par subjektiem, kas darbojas un lai nebūtu iespējams tos sajaukt ar citiem subjektiem konkrētajā sfērā vai arī citur.

Attiecībā uz personvārdu lietošanu firmā, kas saistīts ar komercdarbību un peļņas gūšanu, norāda, ka ir jābūt saistībai ar attiecīgo personu un konkrēto subjektu, ja tādas nav, tad tas maldina sabiedrību. Šajā gadījumā ir runa par personas individualitāti, kas sakņojas personas autonomijas tiesībās - kāds piesavinās personas identificējošo daļu bez viņas piekrišanas. Ja valsts redz, ka ir personas tiesību aizskārums, kāpēc tai neaizstāvēt personas intereses? Reģistrs zina, ka tas ir prezidenta vārds, tad kāpēc atļaut izmantot šo vārdu.

Lai risinātu jautājumu ar līdzīgajiem nosaukumiem, uzskata, ka jāļauj citiem subjektiem izteikt savu viedokli, vai ir iebildumi par attiecīga subjekta ar konkrēto firmu reģistrāciju. Varētu būt divi varianti. Reģistrs reģistrējot, lūdz viedokli subjektam ar līdzīgo nosaukumu, vai nav iebildumi, ka šādu subjektu reģistrēs. Vai arī, brīdī, kad tiek reģistrēts, tad izsūta lēmumu par reģistrāciju citiem subjektiem ar līdzīgajiem nosaukumiem, tādējādi dodot iespēju aizstāvēt savas tiesības. Šādā gadījumā varētu runāt par Komerclikuma 33.panta grozījumiem, papildinot to, ka citas personas var apstrīdēt firmas reģistrāciju. Tad vismaz ir dota norāde, ka ne tikai komersanti var celt prasību, ja radies tiesību aizskārums.

Uzskata, ka Reģistram nevajadzētu būt tikai tehniski reģistrējošai iestādei. Ja iestāde redz acīmredzamu nelikumīgu rīcību, tad nedrīkst nereaģēt.

Varbūt nevajag nemaz likuma grozījumus, bet popularizēt sabiedrībā, ka var iet uz aizstāvēt savas tiesības uz vārdu vai tamlīdzīgi. Varbūt mērķis būs sasniegts, ja persona būs vairāk informēta par savām tiesībām.

Jānis Rozenfelds norāda, ka priekšplānā ir procedūras jautājums. Uzskata, ka problēmu ar nosaukumu līdzību nevar noregulēt ar likumu. Analogija ar preču zīmi - preču zīmju likumā ir pateikts, kādas preču zīmes var un kādas nevar reģistrēt, bet par katru no šiem punktiem ir bijuši strīdi. Vai tiešām Reģistrs var kaut ko aizliegt? Līdzība ir subjektīvs kritērijs, ja to atstāj ieinteresēto personu ziņā, tad jārada procedūru, kas viņām jāveic, lai atrisinātu strīdus, piemēram, griezties tiesā. Labāk noteikt, ka personas pašas risina šos jautājumus, nevis uzdot šo vērtēšanu ierēdnim, kuram jāstrādā ātri un nav laika vērtēt. Problēma būs lielāka, ja Reģistrs atteiks reģistrāciju pamatojoties uz to, ka firma ir līdzīga. Jādod zināms laiks un procedūra, kā ieinteresētajām personām to apstrīdēt. Piekrīt, ka šo un to var noregulēt likumdošanas vai paražu ceļā. Piemēram, ar uzvārdiem Anglijā šis jautājums noregulēts vienkārši – ja Londonas telefonu grāmatā attiecīgo uzvārdu atrod vairāk nekā 50 reizes, tad šo uzvārdu neregistrē, jo radīsies pārpratumi pēc definīcijas. Ko viņi dara, ja ir 49 reizes, tad acīmredzot būtu tiesa un prasība par negodīgu konkurenci. Svarīgi, lai no valsts puses ir nodrošināts mehānisms, kā risināt šos pārkāpumus.

Piekrīt viedoklim „ka precīzi jānorobežo sfēras - komercdarbība, no sabiedriskās darbības, reliģijas un politiskās darbības.

Attiecībā uz „c” punktu norāda, ka šis nosacījums būtu attiecināms tikai uz vārdiem latviešu valodā ar nozīmi. Ja vārds ir bez nozīmes, tad garumzīmju lietojums nemaina nozīmi un līdz ar to „c” punkta nosacījums izpildās.

Aigars Strupiņš piekrīt paustajiem viedokļiem, ka nav iespējams kazuistiski paredzēt visus iespējamus gadījumus likumā. Tieši šī iemesla dēļ likums satur tikai dažus kazuistiskus regulējumus - pārsvarā ģenerālklausulas. Norāda, ka nav vajadzīgs jauns regulējums, kamēr nav izsmeltas iepriekšējā regulējuma iespējas. Kas Komerclikumā jau ir pašlaik? Pirmais princips ietverts 28.pantā – firmas atšķiramība – firmai skaidri un noteikti jāatšķiras. Kurš var noteikt, vai atšķirība starp divām firmām ir skaidra un noteikta? Norāda, ka administratīvai iestādei nevajadzētu risināt šos jautājumus, kas ir privāttiesisks jautājums. Ja Reģistrs atsaka firmas reģistrāciju, tad strīds nonāk administratīvajā tiesā un tiesa risina šo privāttiesisko jautājumu. Uzskata, ka strīds par firmas atšķiramību ir privāttiesisks strīds. Ja kāds komersants uzskata, ka tiesības ir aizskartas, tad var izmantot 33.panta iespējas un griezties tiesā. Problēma ir, ka cita persona nevar iet tiesā.

Bieži vien komersantam nemaz nav pretenzijas, ka kādā citā sfērā darbojas kāds subjekts ar līdzīgu nosaukumu, bet viņu intereses nekad nesaskaras. Šādā situācijā komersants nemaz neceltu prasību tiesā, bet piedāvāto likuma grozījumu gadījumā, Reģistrs neļauj reģistrēt, lai gan nekāda privāttiesiska problēma nevarētu rasties. Sanāk, ka Reģistrs sargā komersantu no paša komersanta. Sargā vairāk, nekā komersants to gribētu. Tieši tāpēc ir Komerclikuma 33.pants, kas to civiltiesiski regulē. Piekrīt, ka piedāvātie papildus kritēriji der Komerclikuma 28.panta piepildīšanai ar saturu. Par „c” un „d” punktos ietvertajiem grozījumiem jautā, vai kāzuss „Balbīno” un „Balbiino” pāriet zem „c” apakšpunkta? Šāds kāzuss jau paliek ārpus regulējuma.

Otrs firmas princips – patiesuma princips – firma nedrīkst maldināt. Komerclikuma 29.panta pirmā daļa uzskaita dažus apstākļus, kuri noteikti nevar būt, bet tas nav izsmeltošs uzskaitījums un tas neizslēdz citus gadījumus. Piemēram, par firmu „Valdis Zatlers” – vai komercsabiedrības piesaiste konkrētai fiziskai personai var būt maldinoša ziņa vai nē? Uzskata, ka tā ir maldinoša ziņa un tā ir acīmredzama no tā aspekta, ka konkrētajā gadījumā nevienam neradās jautājumi, kas ir Valdis Zatlers. Komerclikuma 30.pants arī ir firmas patiesuma ģenerālklausulas izvērsums. Komerclikuma 30.pants runā tikai par individuālajiem komersantiem un pilnsabiedrībām, jo šis pants aprobežojas tikai ar tiem gadījumiem, kur fiziskā persona atbild ar visu savu mantu. Regulē tikai to gadījumu, lai kāds nedomātu, ka persona, kuras vārds ir iekļauts firmā, nes pilnu atbildību. SIA netika iekļauta šajā pantā, jo dalībnieku atbildība ir norobežota.

Trešais princips – firma nedrīkst būt pretrunā ar labiem tikumiem. Jautājums – vai citas personas vārda izmantošana firmā ir labs tikums? Labs tikums ir tikai tajā gadījumā, kad personai ir saistība ar šo sabiedrību. Šis jau ir atteikuma pamats reģistrācijai.

Vērš uzmanību, ka firma var būt bez nozīmes, tā saucamā fantāzijas firma „ABC”. Kā būs ar firmu „ĀBC”? Nozīme netiek mainīta, līdz ar to neatbilst „c” punktam. Kā arī var būt tā, ka firma atgādina personvārdu, bet īstenībā tas ir sugas vārds – ir vārds, uzvārds, bet dzīvē tāda persona neeksistē.

Inese Lībiņa - Egner norāda, ka jautājums skar ne tikai Komerclikuma regulējumu, kurš ir ļoti tuvināts Vācijas Handelsgesetzbuch (HGB) regulējumam saistībā ar firmas izveides prasībām. Latvijā neatrisinātas ir gan personas tiesības uz sava vārda aizsardzību. Vācijā personas tiesības uz vārdu un šo tiesību aizsardzības mehānismi nostiprināti Vācijas Civillikuma BGB 12.pantā nosaka „tiesības uz vārdu” kā īpašas tiesības. Šī panta piemērošanas prakse liecina, ka šādas tiesības ir gan fiziskām, gan juridiskajām personām, gan citām organizācijām. Šīs tiesības paredz gan zaudējumu atlīdzības prasījumu tiesības, gan vārda īpašnieka tiesības prasīt atturēties no šī vārda izmantošanas. Šāds regulējums un piemērošanas prakse Vācijā strādā. Latvijas Komerclikumā ir pārņemtas labas klauzulas par firmu no HGB, taču Civillikumā ir neatrisināts personības tiesību jautājums. Domāju, ka šobrīd ieliekt likumā „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru” noteiktas prasības, kā atteikt reģistrāciju, nozīmētu, ka pēc tam Administratīvajā tiesā persona vērsīsies pret iestādi – Reģistru. Reģistrs vienmēr būs atbildētājs un kā iestādei tam būs jāpamato, ka savu rīcības brīvību izmantojusi likumā noteiktajos rāmjos. Trešās personas, kuru tiesības ar firmu tiktu aizskartas visbiežāk likumā noteiktajos termiņos Administratīvajā tiesā nepagūs vērsties. Tādēļ šādas piedāvātās izmaiņas Uzņēmumu reģistra likumā neatrisinās radušās problēmas ar personvārdu – citas ar kapitālsabiedrības dibinātājiem nesaistītas trešās personas vārda un uzvārda – izmantošanu kapitālsabiedrības firmā. Tā piemēram, pašlaik Valsts prezidenta vārdu, kuru kāds gribētu izmantot, likums skaidri neaizsargā un jautājums ir, vai Latvija ir gatava paredzēt Civillikumā tiesības uz vārdu. Neradzu, ka Latvijas tiesas Civillikuma 1638.panta ietvaros šīs tiesības pašlaik ir gatavas nodrošināt.

Ingus Gailums par personvārdu lietošanu norāda, ka situācijā, ja reģistrācijai pieteiktas divas firmas ar nosaukumu „Andris Bērziņš”, tad nevar izsvērt, ar ko viens ir labāks par otru, jo arguments, ka viens Andris Bērziņš kaut kad bijis ministru prezidents un tāpēc viņam ir priekšroka firmas izvēlē, neiztur kritiku. Varbūt tas otrs nemaz nezina par tādu bijušo premjeru. Kā var personu ierobežot ar šādiem kritērijiem? Uzskata, ka piedāvātie grozījumi likumā „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru” ir pārāk skarbi salīdzinot ar šo regulējumu, jo komersantiem firmā šai atšķirībai jābūt tādai, lai nevarētu rasties pārpratumi vidē, kurā apgrozās kapitāls. Ir pret to, ka vajadzēs salīdzināt komersanta firmu ar biedrību, nodibinājumu, šķirējtiesu vai reliģisko organizāciju nosaukumiem. Kāpēc pirms reģistrācijas jāpārbauda visi citi reģistri? Varbūt no nosaukumu līdzības nevienam neradīsies kaitējums. Piekrīt viedoklim, ka jautājums par firmu atšķiramību ir civiltiesisks. Administratīvai iestādei nav jāiejaucas šajās privāttiesiskajās attiecībās.

Aivars Lošmanis uzskata, ka jāļauj komersantiem izstrīdēties pašiem savā starpā, jo mazāk būs klāt Reģistrs, jo labāk. Par firmas skaidro un noteikto atšķiramību, protams, var analizēt kritērijus, bet neizdosies likumā aprakstīt visus gadījumus. Būtisks princips firmas atšķirības noteikšanā ir sajaucamības iespējamība un to var noteikt salīdzinot tās sfēras, kur konkrētās sabiedrības darbojas. Varbūt fonētiskā līdzība ir, bet katrs darbojas savā sfērā un iespējamo darījuma partneru loks ir pilnīgi dažāds un nekādas sajaucamības iespējas nepastāv. Nav arguments neregistrēt tikai tāpēc, ka firmas ir līdzīgas – tas vēl neko nenozīmē. Piekrīt, ka problēma ir ar tiesībām uz vārdu. Varbūt vajag ierakstīt Civillikumā, lai jebkuram ir skaidrs, ka cilvēkam vārds tiks aizsargāts un tas aptvertu jebkuru subjektu, ne tikai komersantu. Uzskata, ka konceptuāli jāpaliek pie sistēmas, ka šādas atšķiramības problēmas ļausim risināt pašiem komersantiem, bet tajā pašā laikā ir gatavs diskutēt par Komerclikuma 33.panta redakciju, lai tiesības varētu aizstāvēt pilnvērtīgi. Var piekrist, ka tiesu prakse nav viennozīmīga. Kā arī nav skaidrs, ko darīt ar spriedumu lietā, kur aizliegts izmantot attiecīgo firmu? Kādas šādā gadījumā

attiecības ir Reģistru? Uzskata, ka vajadzētu padomāt par 33.panta redakciju un mēģināt identificēt tās problēmas, lai sasniegtu mērķi, ka firma tiek aizsargāta. Varbūt globāli jādomā par regulējumu tiesībām uz vārdu.

Norāda, ka no Komerclikuma 29.panta nav viennozīmīgi skaidra Reģistra kompetence, jo ir ziņas, ko var pārbaudīt, piemēram, vai firma satur vārdus „Latvijas Republika”, bet vai Reģistrs ir kompetents pārbaudīt, ka firma satur maldinošas ziņas.

Atgādina, ka ir uzstādījums nepalielināt slogu komersantiem. Jāizvērtē, vai šādi grozījumi nepalielina administratīvo, birokrātisko slogu. Uzskata, ka palielina, jo jebkura šāda pārbaude palielina iespēju, ka personas vairāk strīdēsies ar valsti. Ir jāizdomā, vai Reģistrs paliek kā reģistrējoša iestāde vai arī kļūst par reģistrējošu un kontrolējošu iestādi. Jāizskauž saknē prakse un uzskats, ka Reģistrs risinās citu problēmas.

Viktors Šadinovs uzskata, ka piedāvāto priekšlikumu „c” un „d” punkti nav nepieciešami, jo pašreizējais regulējums ir pietiekams. Attiecībā uz to, ka pārbaude starp reģistriem vismaz šajā „a” un „b” līmenī uzskata, ka nebūtu par ļaunu. Tas nav ne īpaši sarežģīti vai darbietilpīgi. Jo no prakses ir problēmas. Ne jau SIA sabojās partijas reputāciju, bet drīzāk partija var sabojāt SIA reputāciju. Praksē ir gadījumi, kad labticīgais ir spiests nomainīt nosaukumu tikai tāpēc, ka kāds cits citā sfērā ir rīkojies nesmuki. Cilvēki nešķiro, ka tās būtu atsevišķas sfēras vai tamlīdzīgi. Prese nešķiro sfēras un neraksta pilnu nosaukumu, ietverot norādi uz tiesisko formu. Būtu nepieciešami grozījumi likumā, ka arī komersants var strīdēties, ja citā reģistrā reģistrēta persona aizskar komersanta tiesības. Ar nosaukumiem vēl ir tāds aspekts, ka nosaukumu var izvēlēties. Tas nav kā ar uzvārdu, kuru piedzimstot neizvēlas. Kāda ir leģitīmā interese izvēlēties šo līdzīgo nosaukumu. Uzskata, ka vismaz minimālā līmenī valstij jāpiedalās šī jautājuma regulēšanā.

Brigita Tērauda uzskata, ka piedāvātā salīdzināšana telpā ir saprātīga un loģiska, kā arī atbalsta „c” punkta nosacījumu, jo jāņem vērā, ka sabiedrības nedarbojas tikai Latvijā un starptautiskajā aprītē garumzīmes un mīkstinājuma zīmes tiek noņemtas. Par „c” punktā ietverto terminu „nozīme” – varbūt grozīt formulējumu – „maina vārda nozīmi latviešu valodā”, lai nevarētu atsaukties, ka kādā citā valodā attiecīgais vārds kaut ko nozīmē.

Sanāksmi slēdz plkst. 16:50

Sanāksmes vadītājs

Protokoliste

R. Balodis

G.Paidere